

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1624. usque ad annum 1627

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118863

§. 67. Contentio inter Philippum Trevirenses Archiepiscopum & Abbatem
sancti Maximiani exorta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67369)

les, læsæ Majestatis reos, belli, effusi sanguinis humani, atque innumerabilium calamitatum Authores expulerint, ac Religionem Catholicam ab ipsis viniqua-eliminatum reduxerint.

Porro Carolus Angliæ Rex ne hac quidem sua indulgentia arrogantes utriusque Curia Senatores ad sua vota inclinare poterat; hi enim pro erogandis subsidiis in bellum, ad quod tamen ipsemet Senatus Jacobum Regem incitaverat, adeo non solliciti erant, ut totum comitiorum tempus unice in evertenda Religione Catholica & in discutendis Nationis oneribus infumerent, simulque in Buchinghamum, ceterosque Regis Ministros acriter invehentur. Cum ergo Rex in primis Regni sui auspiciis Regiam suam auctoritatem tam luculenter a suis subditis Protestantibus vilipendi cerneret, comitia dissolvi jussit.

§. LXVII.

Contentio inter Philippum Trevirensis Archiepiscopum & Abbatem Sancti Maximiani exorta.

Sub idem tempus Philippo Trevirensi Archiepiscopo atque Electori per molesta nascebatur contentio; quam

Sæc. XVII.
A. C. 1625.

*Theatr. Europ. p. 896.
Lotich. rer. Germ. p. 446.*

Sæc. XVII. quam enim mortuo Petro locupletissimi
A. C. 1625. Monasterii ad S. Maximinum Abbate

*Massen. An-
nal. Trev.
lib. 24.*

Benedictino Agritius Rechingen subro-
gatus fuerat, summus Pontifex hujus
electionem tanquam minus Canonicam
declaravit, ac die quarta Februarii
diploma concessit, vi cuius Philippum
Trevirenses Episcopum, quamdiu vi-
xerit, Commendatorem nominabat,
tertia duntaxat proventuum parte cum
suis oneribus Monachis relicta. Hoc
igitur diplomate fretus Archipræsul mox
Abbatibus jura possessionesque sibi vendi-
cabat, reclamante Agritio, cunctis-
que Cænobitis, qui utpote libera Im-
perii membra ad Imperatorem hujus
Cænobii Protectorem, necnon ad Lu-
xemburgicos confugerunt, moxque ab
his milites, a Cæsare vero literas im-
munitatis Imperialis vindices impetra-
runt, non sine magno patriæ damno.
Nil tum reliquum erat Archiepiscopo,
nisi sacrum fulmen in Cænobitas ve-
bratum, quod tamen hos minime ter-
ruit, utpote Cæsaris & Hispani Regis
patrociniis tutos: Ferdinandus enim
mitis alias atque ad offensionem tardus
die quarta Julii Electorem ab usurpata
possessione avocare nitebatur, eidem ex-
ponens, quod lis circa Abbatibus pro-
ventus necnon juris cognitio potius
„jure ad Cæsarem, quam ad Pontifi-
cem

„cem & Archiepiscopi jurisdictionem **Sæc. XVII.**
 „pertineret, proin hoc jus profanum **A. C. 1625.**
 „Cæsari eripi, atque ad Romanam Se-
 „dem transferri non deceret, parceret
 „igitur cultui Divino, qui his turbis
 „pessumiret, parceret Cæsaris eminen-
 „tiæ, cujus auctoritatem contemneret,
 „salcemque immitteret, parceret quo-
 „que Majorum Instituto, cui adverfa-
 „retur, & demum nomini Catholico,
 „ac inprimis honori Ecclesiastico par-
 „ceret., Verum Archipræsul paucis
 respondit, quod Pontificia sententia
 executioni data citra Apostolicæ Sedis
 injuriam retractari non posset; cum
 ergo hæc causa jam pridem Romæ fuisset
 ventilata, ac insuperhabita Cænobitarum
 provocatione ad eandem Sedem
 Romanam devoluta, Pontifex in Archie-
 piscopi favorem sententiam dixisset, ipse
 a possessione legitime decreta atque ad-
 dita recedere non valeret: Si autem
 de æqua hujus causæ cognitione du-
 bium quoddam Cæsari esset, ipse co-
 ram venire, remque exactius exponere
 paratus esset. Ea res, bilem movit Fer-
 dinando, unde Cænobii defensionem
 Isabellæ Belgarum Principi commisit,
 cujus jussu legiones contra Electorem
 immissæ omnem Provinciam cis - Mo-
 sellanam invasere: Luxemburgici quo-
 que vicinas ditiones exactionibus pane
 exhauserunt.

§. LXVIII.